

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2017/1138

z dnia 19 czerwca 2017 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na pierwszym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci w odniesieniu do przyjęcia wymaganej treści zaświadczenia, o którym mowa w art. 3 ust. 12 tej konwencji, oraz wytycznych, o których mowa w jej art. 8 ust. 8 i 9

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 11 maja 2017 r. Konwencja z Minamaty w sprawie rtęci ⁽¹⁾ (zwana dalej „Konwencją”) została zatwierdzona w imieniu Unii Europejskiej decyzją Rady (UE) 2017/939 ⁽²⁾.
- (2) Konwencja wejdzie w życie w dniu 16 sierpnia 2017 r. Pierwsze posiedzenie Konferencji Stron Konwencji (zwanej dalej „COP 1”) odbędzie się w dniach 24–29 września 2017 r. w Genewie. W tych okolicznościach Unia powinna określić stanowisko, jakie ma zostać zajęte na COP 1.
- (3) Art. 3 ust. 8 Konwencji zobowiązuje Strony planujące przywóz rtęci z państwa niebędącego Stroną do wyrażenia zgody na taki przywóz wyłącznie, jeśli takie państwo niebędące Stroną przedstawi zaświadczenie potwierdzające, że rtęć nie pochodzi z wydobycia podstawowego rtęci ani z nadwyżkowych ilości rtęci pochodzących z wycofania z eksploatacji obiektów przemysłu chloro-alkalicznego (zwane dalej „zaświadczeniem”).
- (4) Art. 3 ust. 12 Konwencji przewiduje przyjęcie wymaganej treści zaświadczenia przez COP 1. Taka wymagana treść zaświadczenia będzie więc wywierała skutki prawne.
- (5) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852 ⁽³⁾ jest zgodne z postanowieniami art. 3 ust. 8 Konwencji uzupełnionymi proponowaną wymaganą treścią zaświadczeń.
- (6) Art. 8 ust. 4 Konwencji zobowiązuje Strony do zapewnienia, aby w przypadku nowych źródeł punktowych należących do kategorii źródeł wymienionych w załączniku D stosowano najlepsze dostępne techniki i najlepsze praktyki w dziedzinie ochrony środowiska w celu kontrolowania oraz, w miarę możliwości, ograniczania emisji do atmosfery rtęci i związków rtęci.
- (7) Art. 8 ust. 5 Konwencji przewiduje, że Strony kontrolują i, w miarę możliwości, ograniczają emisje do atmosfery rtęci i jej związków z istniejących źródeł należących do kategorii źródeł punktowych wymienionych w załączniku D poprzez wdrożenie co najmniej jednego z następujących środków: zastosowanie najlepszych dostępnych technik oraz najlepszych praktyk w dziedzinie ochrony środowiska; określenie ilościowych celów lub dopuszczalnych wartości emisji; określenie strategii kontroli obejmującej wiele substancji zanieczyszczających; lub środki alternatywne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 142 z 2.6.2017, s. 6.

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2017/939 z dnia 11 maja 2017 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci (Dz.U. L 142 z 2.6.2017, s. 4).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie rtęci oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1102/2008 (Dz.U. L 137 z 24.5.2017, s. 1).

- (8) Art. 8 ust. 7 Konwencji zobowiązuje Strony do utworzenia i prowadzenia rejestru emisji rtęci i związków rtęci do atmosfery.
- (9) Art. 8 ust. 8 Konwencji stanowi, że COP 1 przyjmie wytyczne dotyczące najlepszych dostępnych technik i najlepszych praktyk w dziedzinie ochrony środowiska z uwzględnieniem wszelkich różnic pomiędzy nowymi a istniejącymi źródłami i z uwzględnieniem konieczności zminimalizowania wzajemnych powiązań pomiędzy różnymi komponentami środowiska oraz przyjmie też wytyczne dotyczące wsparcia udzielanego Stronom we wdrażaniu ich obowiązków wynikających z art. 8 ust. 5, w szczególności w określaniu celów i dopuszczalnych wartości emisji.
- (10) Art. 8 ust. 9 Konwencji przewiduje przyjęcie przez Konferencję Stron Konwencji, tak szybko jak to możliwe, wytycznych dotyczących kryteriów, które Strony mogą opracować zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. b), decydując o zastosowaniu środków kontroli emisji do atmosfery rtęci i związków rtęci wyłącznie do źródeł punktowych należących do danej kategorii źródeł wymienionej w załączniku D, pod warunkiem że kontrola obejmuje co najmniej 75 % emisji ze źródeł danej kategorii, oraz przewiduje przyjęcie wytycznych dotyczących metod, jakie należy zastosować do przygotowania rejestru emisji do atmosfery rtęci i związków rtęci.
- (11) Art. 8 ust. 10 zdanie drugie Konwencji stanowi, że Strony uwzględniają wytyczne podczas realizacji odpowiednich postanowień tego artykułu. Wytyczne takie będą wywierały zatem skutki prawne.
- (12) Międzyrządowy komitet negocjacyjny Konwencji na swojej siódmej sesji, która odbyła się w dniach 10–15 marca 2016 r. w Jordani, tymczasowo przyjął – w oczekiwaniu na ich formalne przyjęcie przez COP 1 – cztery dokumenty zawierające wytyczne, o których mowa w art. 8 ust. 8 i 9 Konwencji.
- (13) Przepisy unijne, w tym dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE ⁽¹⁾ oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 166/2006 ⁽²⁾, są zgodne z postanowieniami art. 8 Konwencji, uzupełnionymi proponowanymi wytycznymi.
- (14) Należy zatem wyrazić poparcie dla proponowanej wymaganej treści zaświadczenia, a także dla czterech proponowanych dokumentów zawierających wytyczne,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na pierwszym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci (zwanej dalej „Konwencją”), polega na poparciu przyjęcia wymaganej treści zaświadczenia, o którym mowa w art. 3 ust. 12 Konwencji, oraz wytycznych, o których mowa w art. 8 ust. 8 i 9 Konwencji.

Nieznaczne zmiany w dokumentach, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą zostać uzgodnione przez przedstawicieli Unii w konsultacji z państwami członkowskimi w trakcie posiedzeń koordynacyjnych, bez konieczności podejmowania przez Radę kolejnej decyzji.

Artykuł 2

Decyzja lub decyzje Konferencji Stron Konwencji przyjmujące dokumenty, o których mowa w art. 1, zostają opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniające dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 1).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 19 czerwca 2017 r.

W imieniu Rady
J. HERRERA
Przewodniczący
